

Kramérův Čís. f. Pražské Poštovní Noviny.

Roku 1789.

Čís. 10.

W Sobotu dne 5 Září.

Wálečný Příběhové. Dworská Zpráva, List dwadecátý pátý.

Gať zprávu dáwa z Banátu na den 18 srpna Pan polský Zbrojnoš Hrabě Blerse: On s swým tmeem neb Korpem z Senyssu postaupil do Kornye, a zde se od střechy dne 16 w noci dověděl, že asy 5 neb 6 tisíc Turků w Mehádyi stoj. Náš přední zástup, an z dwau batalionů pěchoty, a z dwau divizí gízdy pozůstával, nenadále, když táhl k Jablonci, na vrchu tak řečeném Černá Hora as na 600 spahů připadl, kteří vhlídawše náš přední zástup, hned nazpátek prchli. Neprátele nato, když před Mehádyi stáli, chtěli našemu lidu

gať cestu z hor, tak y most w Bolwassnici, kudy táhnauti měl, zameziti, a geg negatým způsobem zastřeliti; z toho ohledu zawezli z děla, y z nich mocně paliti počali; když se ale y naši z swých kusů ozwali, Turcy caustí nazpátek, a pak až za Mehádyi vtekli. Potom naši prw prawený most osadili.

Na vrchu Lasmaru za Mehádyi po negaké chvíli gestě widěti bylo, že tu několik set spahů shromážděno gest, oni ale pomalu w stromných zástupích gedni po druhých se ztratili. Naši tedy prw okolo 2 hodin zpoledne do Mehádyi přitáhli.

Na nepřátelské straně naši dělostřelci z kusu, husaři a dobrovolníci mnoho lidu pobili, kterých však Turci seba přece zavolekli. Na naší straně z tolika myslivců zahynuli, a to svou vlastní příčinou, poněvadž odrazili se od Kolony, do řeky vběhli, a tam krom nadání na nepřátele vrazili.

Pan polní zbrojnoš poručil voššky stráže, ať w Měhady, tak y za ni, náležitě lidem osaditi. Naši voššky mosty, gaž y díl šanců neporušeny našli. Turci měli své ležení krom Měhady v hřebitova zaražené, a w našem místě toliko několik piketů stálo.

Podle zprávy, kteráž přinesl gisť wyzvědač, w Černecu 5 tisíc, a w Župánku přes 16 tisíc Turků stálo. Oni všickni velmi bídne a na těle vychřadli vyhlížejí; gať se zdá, museli jiti veliký nedostatek potravy, nebo ani w Černecu ani w Župánku žádné nashromáždění spíše nemají. Vošška potrawa dovaží se jim na čapkách, a gať mile která k břehu přivazí, hned se potravě věci mezy Turky dělí.

Serafyer před několika dni měl (prý) býti w Orsové a Černecu, nyní (prý) odjel do Bladowy.

Saukromné wogensté Zprávy.

Cobydom pro naše Pány Čenáře w nynějších krutých případech nedůležitějšího pověditi mohli, gest to: Nejprve miluji y píše se gať w saukromných listech, tak y w Nowinách napotád a gaťo gednosteyným pořádkem slow o pokoji y o wogně, tak že Spisowatel newj, ku které se skutečně strážně nachýliti má. O této případnosti má

lo nižej některé a rozličné zprávy položime. Druhé, coby pro žádostivého Čenáře důležitější býti mohlo, gest to, že se w gedných Nowinách roztransylo, žeby Rusové, tito stateční a neyčinnější Sláwowé a Bratři naši, opět perwnost Čákové byli ztratiti měli. Tato zpráva, kterážby owšem pro nás velmi truchlá byla, nepochybně w těchto několika dnech již prolezla nastrz celé naše království. My ale tuto wůbec známo činíme, že ta zpráva fiktivá gest, a nižje klademe z veřejných listů, coby Turci skutečně proti perwnosti Čákovu před se brali.

Zprávy, které se od našeho woyška w známosti wádějí, gsau následující. Zemljna se píše na den 18 srpna: Zdejších obywatelů potěšen opět nagednau zmizelo. Předewčjem okolo 2 hodin zpoledne náš milý Wůdce, Pan polní Maršalek Laudon, odjel do Banátu, nebo doslycháme, že Turci nanovo, a w větší počtu než prve do toho okolí wpadli. My nyní velmi žádostiví gsme zvědět, co z toho následowati bude; gať ale gistotně dautati můžeme, podle nového plánu našeho prozřetelného Pana Maršalka Banát bude pro Turky labirynth, z kterého se oni tak lehce wyplecy mocy nebudau. Mezy tím Bělehradští mají se velmi na pozor, a gsau mnohem bedlivější než kdy prve, tak že y na šancích polní stany rozbité mají. — Na zpravování šanců okolo Zemljna veliký a nezmiřny náklad se weče, a aby to místo před nepřátelskými autoky tím bezpečnější bylo, y také několik redutů wzděláno bude. Předewčjem bylo zde vde-
řením

čením na buben prohláшено, aby sedláci, cokoli zbytečného sena na prodávají, wsecko, centnýř po 32 kr., do magazýnu odváděli. Také wsecky lauky, pokud gich sedláci do 14ti dnů pro swou potřebu neposadí, k ruce císařského důchodu posečeny býti mají.

3 polního ležení w Banátu v Bileho Kostela píše se na den 17 srpna: Podle nejvyššího poručení naše hlavní armáda co nejdříve hne se proti nepříteli, a na zjevnější den Pan polní Maršalek Laudon v nás se očekává. Plkové Brentano a Wolfenbittel přirazí se k hlavní armádě. Wčerejšího dne w noci Walassi wylaupali hospodu před očima celé armády, a z té opozorovanosti každý posouditi může, jak oni loněského roku v Lugosse hospodařiti musyli. Právě když toto dopisují, (pravý Dopisowatel) slyšíme náramně, wšak ale welmi vzdálené střelení z kusů — gíným časem dám o tom zprávu; nepochybně že se kdesy dále před námi něco nepřátelského děje.

V Mitrowic má (prý) Laudonowa armáda celých 14 dnů stát zůstati, z čeho mnozí soudí, že snad naše minějí bude na Tureckau pewnost zworuší. Dekari a polní kramáři dostali poručení, by na 14 dnů potřebného chleba a zelených věcí w záloze měli.

3 Nowé Hradisky nás Pan Dopisowatel na den 17 srpna dává nám tuto zprávu: "W prawdě newím, co gím nowého psáti mám; nejdůležitějšího gest, že dne 14 toho 15 batalionů z Dubice s připřezí w nejwětší rychlosti zde wstřez k žemlinu gelo. 300 mužů, genž z swých nemocí powstali, nyní

ni táhne k swým přináležejícím regimentům. — 3 té příčiny, že Laudonowa armáda do Syrmie odtáhla, nyní slychovári rwau wlasý, a my — se gím směeme.

Právě teď obdrželi sme list od hlavní armády z Bileho Kostela pod datum 18 srpna, w kterémž Pan Dopisowatel swého minějí strany letosní wálky ponawrhuge, a mezy gíným dokládá, že samo woysko newí, k čemuby letosního roku vrčeno bylo. Widěti tedy, že gako v nás, tak y v samé armádě málo lidé wědí, zdali skutečně woyna děle trwati bude, čili w tomto nynějším času snažně o pokoj se pracuje; aneb také zdali Bělehrad dobýván bude, čili se hlavní armáda k pořádné hlavní bitvě strojí. Dále podle slow Pana Dopisowatele, bataliony gedni po druhých swá místa mēnějí, a který poručeno mají dále k předu táhnouti, opět na cestě dostawagi poručení, aby státi zůstali. Tot gšau tak skryté věci, že s nich žádný staumatel dosti mandry býti nemůže.

Tyž Pan Dopisowatel dává nám zprávu na den 19 srpna, a geho list zní w tato slowa: Laudon, ten Muž, který nám snad brzy naši pohybnost odegme, gest zde; on wčerejšího dne po třetí hodinu zpoledne přigel sem do Bileho Kostela, a wyhlíží tak zdráw, že se wšickni z toho těšiti musíme. Wd té chvíle wšickni okřšli, a gako znouwu živi býti počínají, y každý žádá, by již na cestě byl, ač dosawad k tomu tak málo příprav se činí, gako před geho příchodem. Zatím ale dosti na tom, že pod Laudonowau zpráwau každý ochotně

ochotně běží, a sobě na svém pohodlí nic záležeti nedá.

W toto právě okamžik jen patalion pionýrů dostal poručení 4 mosty přes potok Neru, který před čelem našeho položení běží, vybiti, a gliny hauf pionýrů s mnohými mosty musy w tu chvíli táhnouti přes hory. Dnes w noci regiment Alwinů a Lascy mají poručeno, by časně ráno odvátili, a okolo 9té hodiny před polednem potáhli. Ale kam? to dosavad žádný newj; nezpochybně k městečku Moldawě. — Pokud těchto okolostojících bedlivěgi pozorujeme, můžeme právem pochybowati, aby Bělehrad dobýván býti měl. — Snad jest na Wezýra past poliknutá, kdybychom ho kam deláním a chytáním připrav k obležení Bělehradu přivábiti mohli. — Snad se tauláme okolo Bělehradu tak dlouho, dokud bychom předce nednau nějakého prospěšného zisku nezvchvátili.

Také w tu chvíli regiment Siskamin má poručeno vytáhnouti, a regiment Bressanwill podobně na cestu vřeten jest. Laudon, jak se praví, chce ze dvou stran na Turky v župánku wypadnouti. Jestli se tito Páni záhy, jak w příslowí říkati obyčej máme, s Wančem neporaděgi, budou moci w Dunagi wodu chlemtati.

3 Petrwaradinu 21 srpna. W tu chvíli přigel Oficýr z Zemljna, přinesa tu zprávu, že Turcy w počtu 50 mužůu wypadli na naše pikety, při kterém příběhu naši 3 dobrovolnjcy a 1 myslivec zabiti byli; ale y Turcy ne bez své ztráty nazpátek přehnauti musyli. — Několik plků od Laudonovy armády již přitáhlo do Mitrowic,

Cobychom zde w naší perwnosti o dobývání Bělehradu podotknauti mohli, jest toto wse, že welmi mnozí pochybugi, aby letošního roku k tomu hroznému dílu ruka přiložena býti měla. Alež tím to prawda jest, že se dosavad weliká syla pytlků s pískem k Zemljnu swáží, a fassiny na wsech místech se dělají.

Předewčirem Laudonův křídelný Adjutant jakožto Obrst gel tudy wstřez se staseta k Mocnáři do Laxenburku.

3 Rakaus 30 srpna. Jak nyní wí, bec ta powěst se roznáší, tak pochybnost hrozí, aby Bělehrad letošního roku dobýván býti měl, a tau přejnau w těchto dnech staseta k polnímu Marsalkowi Laudonowi zaslana býti měla.

Podlé zpráv, které z Konstantynopole přicházejí pod dátum 20 čerwence, nynější Sultán opět pomoc na penězích Sweydům odeslati powolil, a hned částku takových peněz Sweydskému Poslowi Saiduštamowu do rukau odvésti poručil. Tato případnost jest tak důležitá, že sobě na pokog hrubě žádné čáky činiti nesmíme.

Listowé, který přicházejí od hlawní armády až do dne 18 minulého měsíce, dávají nám tuto zprávu: Pan polní Marsalek Laudon již přes sutak gede k naší hlawní armádě, na kterauž wchýjí zprávu přigme. Kamžkoli přigde tento slavný Wjtez, od každého s welikým potěšením přigat býwá. Když se powěst o jeho přigezdu mezi Turky roznesla, jakož také když Turcy uslyšeli, že Seraskýr w Moldawě v fosssan dwačrát na hlavu poražen byl, oni

poz